

คู่มือ

การปฏิบัติงาน

สำหรับนายช่างโยธา

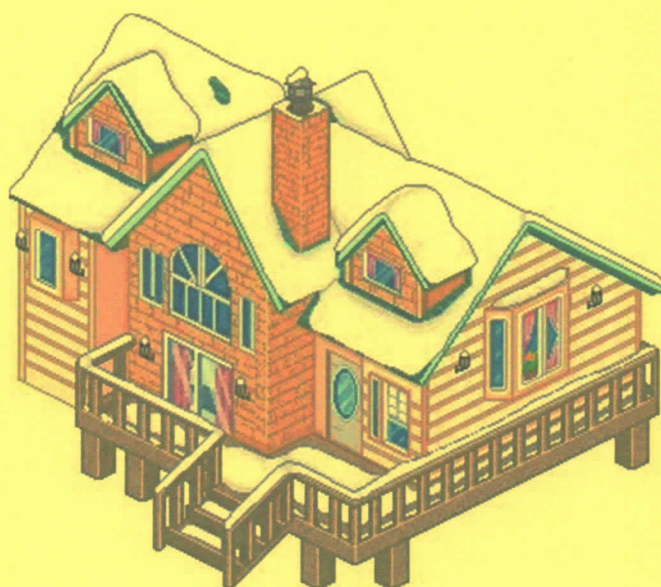
การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร

การขออนุญาตประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง

การขออนุญาตเจาะน้ำบาดาลและใช้น้ำบาดาล

คู่มือการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร
ตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา

คู่มือการขออนุญาตก่อสร้าง รื้อถอน ดัดแปลง อาคาร
ตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
ของกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา

การขออนุญาตก่อสร้างอาคารตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ครอบคลุมถึง การอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารดัดแปลงอาคาร รื้อถอนอาคาร ซ่อมแซม และเคลื่อนย้ายอาคาร

“อาคารสูง” หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ที่มีความสูงตั้งแต่ยี่สิบสามเมตรขึ้นไป การวัด ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้พื้นที่อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัย หรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันตั้งแต่หนึ่งหมื่นตารางเมตรขึ้นไป

“อาคารชุมนุมคน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่บุคคลอาจเข้าไปภายในเพื่อประโยชน์ในการชุมนุม คนที่มีพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งพันตารางเมตรขึ้นไป หรือชุมนุมคนได้ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดง ดนตรี หรือการแสดงรื่นเริงอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้นเป็นปกติธุระ โดยจะมี ค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการ เรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะ ที่ตั้ง และขอบเขตของที่ดิน และอาคารที่ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อ ถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้ รวมทั้งแสดงลักษณะและขอบเขตของที่สาธารณะและอาคารในบริเวณที่ดินที่ติดต่อกัน โดยสังเขปด้วย

“แบบแปลน” หมายความว่า แบบเพื่อประโยชน์ในการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้ อาคาร โดยมีรูปแสดงรายละเอียดส่วนสำคัญ ขนาดเครื่องหมายวัสดุและการใช้สอยต่างๆ ของอาคารอย่างชัดเจนพอที่จะใช้ในการดำเนินการได้

“รายการประกอบแบบแปลน” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพและชนิดของวัสดุ ตลอดจน วิธีปฏิบัติหรือวิธีการสำหรับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร เพื่อให้เป็นไปตามแบบแปลน

“รายการคำนวณ” หมายความว่า รายการแสดงวิธีการคำนวณกำลังของวัสดุ การรับน้ำหนัก และกำลังต้านทานของ ส่วนต่างๆ ของอาคาร

“ก่อสร้าง” หมายความว่า สร้างอาคารขึ้นใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขึ้นแทนของเดิมหรือไม่

“ดัดแปลง” หมายความว่า เปลี่ยนแปลงต่อเติม เพิ่ม ลด หรือขยายซึ่งลักษณะขอบเขต แบบ รูปทรง สัดส่วน น้ำหนัก เนื้อที่ ของโครงสร้างของอาคารหรือส่วนต่างๆ ของอาคารซึ่งได้ก่อสร้างไว้แล้วให้ผิดไปจากเดิม และมีใช้การซ่อมแซมหรือการ ดัดแปลงที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ซ่อมแซม” หมายความว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่างๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม

“รื้อถอน” หมายความว่า รื้อส่วนอันเป็นโครงสร้างของอาคารออกไป เช่น เสา คาน ตง หรือส่วนอื่นของ โครงสร้าง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เขตเพลิงไหม้” หมายความว่า บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้อาคารตั้งแต่สามสิบหลังคาเรือนขึ้นไป หรือมีเนื้อ ที่ตั้งแต่หนึ่ง ไร่ขึ้นไป รวมทั้งบริเวณที่อยู่ติดต่อกภายในระยะสามสิบเมตร โดยรอบบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ด้วย

“ผู้ควบคุมงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการอำนวยการหรือควบคุมดูแลการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือ เคลื่อนย้ายอาคาร

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารซึ่งกระทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือ เคลื่อนย้ายอาคารด้วยตนเอง และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งตกลงรับกระทำการดังกล่าวไม่ว่าจะมีค่าตอบแทน หรือไม่ก็ตาม และ ผู้รับจ้างช่วง

“ผู้ครอบครองอาคาร” หมายความว่า ผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางตามกฎหมายว่า ด้วยอาคารชุดด้วย

“ผู้ตรวจสอบ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือผู้ซึ่งได้รับ ใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ ตามพระราชบัญญัตินี้

“นายตรวจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายตรวจ

“นายช่าง” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่งตั้งให้เป็น นายช่าง หรือวิศวกรหรือสถาปนิกซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง แต่งตั้งให้เป็นนายช่าง

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วน ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า กฎซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา เป็นต้น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (2) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (3) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(5) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(6) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด สำหรับในเขตองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

1. วิธีการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร

การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือ เคลื่อนย้ายอาคาร สามารถเลือกกระทำได้ 2 วิธี คือ

1. ยื่นขอเพื่อขอรับใบอนุญาต ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือ เคลื่อนย้ายอาคาร จาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (การก่อสร้าง ดัดแปลง ซ่อมแซม หรือ เคลื่อนย้ายอาคาร หรือมาตรา 22 (การรื้อถอนอาคาร) วิธีนี้ต้องได้รับ ใบอนุญาตก่อน จึงจะเริ่มดำเนินการได้

2. ยื่นความประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 39 ทวิ (การก่อสร้างดัดแปลง ซ่อมแซม หรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือรื้อถอนอาคาร โดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น) วิธีนี้เมื่อยื่นความประสงค์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นออก ใบรับแจ้งแล้ว ผู้แจ้งสามารถเริ่มดำเนินการได้นับตั้งแต่วันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับใบแจ้ง

2. การพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคาร

1. ลักษณะอาคารที่ต้องยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร อาคารที่จะดำเนินการก่อสร้างใหม่ทุกประเภท และรวมถึง สะพาน ทางหรือท่อระบายน้ำ ท่อน้ำ รั้ว กำแพง ป้ายที่มีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือทั้งโครงสร้างมีน้ำหนักเกินกว่า 10 กิโลกรัม

2. เอกสารและหลักฐานที่ต้องยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

1. การแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารตามมาตรา 21

	เอกสารและหลักฐานที่ต้องยื่น กรณีการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามมาตรา 21
1	แบบคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ ข.1) จำนวน 1 ชุด
2	<u>กรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา</u> สำเนาบัตรประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต <u>กรณีผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล</u> สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน) จำนวน 1 ชุด
3	สำเนาโฉนดที่ดินขนาดเท่าต้นฉบับทุกหน้า พร้อมเจ้าของที่ดินลงนามรับรองสำเนา ทุกหน้า จำนวน 1 ชุด กรณีผู้ขออนุญาตไม่ใช่เจ้าของที่ดิน ต้องมีหนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดินให้ก่อสร้างอาคารในที่ดินหรือสำเนาสัญญาเช่าที่ดิน
4	หนังสือมอบอำนาจเจ้าของที่ดิน
5	หนังสือยินยอมขีดเขตที่ดินต่างเจ้าของ
6	สำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล, ผู้รับมอบอำนาจเจ้าของที่ดิน จำนวน 1 ชุด

7	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ออกแบบและคำนวณ โครงสร้างอาคาร
8	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมของผู้ออกแบบงาน สถาปัตยกรรม
9	แผนผังบริเวณ แบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลน จำนวน 5 ชุด
10	รายการคำนวณโครงสร้าง พร้อมลงลายมือชื่อ จำนวน 1 ชุด
11	รายการคำนวณระบบบำบัดน้ำเสีย กรณีอาคารต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย
12	แบบและรายการคำนวณงานระบบของอาคาร ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 33 (พ.ศ.2535)
13	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของวิศวกรผู้ออกแบบระบบ ระบายอากาศ
14	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของวิศวกรผู้ออกแบบระบบไฟฟ้า
15	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของวิศวกรผู้ออกแบบระบบ ป้อง กันเพลิงไหม้
16	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของวิศวกรผู้ออกแบบระบบ บำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง
17	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ของวิศวกรผู้ออกแบบระบบ ประปา
18	หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ของวิศวกรผู้ออกแบบระบบ ลิฟต์ (เฉพาะอาคารสูง)

ตัวอย่าง

แบบ ข.๑

คำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคารหรือรื้อถอนอาคาร

เลขที่.....
วันที่.....
ลงชื่อ.....ผู้รับคำขอ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เจ้าของอาคารหรือตัวแทนเจ้าของอาคาร
บ้านเลขที่.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นนิติบุคคลประเภท.....จดทะเบียนเมื่อ.....
เลขทะเบียน.....มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โดยผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต อยู่บ้านเลขที่
.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาต.....ก่อสร้างอาคาร ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต่อไปนี้

ข้อ ๑. ทำการก่อสร้างอาคาร/ตัดแปลง/รื้อถอนอาคาร บ้านเลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โดย.....เป็นเจ้าของอาคารในที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่/น.ส.
๓ เลขที่/ส.ค.๑ เลขที่.....เป็นที่ดินของ.....

ข้อ ๒. เป็นอาคาร

(๑) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(๒) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(๓) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(๔) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(๕) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(๖) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(๗) ชนิด.....จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

โดยมีที่จอดรถ ที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

ตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อ ๓. มี.....เป็นผู้ควบคุมงาน

.....เป็นผู้ออกแบบและคำนวณ

ข้อ ๔. กำหนดแล้วเสร็จใน.....วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

ตัวอย่าง

(ใช้เวลา ๓๐ นาที)

หนังสือยินยอมให้ทำการก่อสร้างอาคารในที่ดิน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....ปี.....

ข้าพเจ้า.....เจ้าของที่ดิน ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....
 ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ที่ดินรวมสิทธิ์ที่ดินโฉนดที่.....ซึ่ง ตั้งอยู่ที่ เลข ถนน.....ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....ยินยอมให้.....
 ผู้ขออนุญาตเข้าทำการก่อสร้างอาคารในที่ดินโฉนดดังกล่าว ได้ในเนื้อที่.....ตรม.
 ที่ดินเนื้อยาว.....เมตร จด.....
 ที่ดินไต่ยาว.....เมตร จด.....
 ที่ดินตะวันออกยาว.....เมตร จด.....
 ที่ดินตะวันตกยาว.....เมตร จด.....
 ข้าพเจ้ายินยอมให้.....ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารในที่ดิน
 ดังกล่าวนี้ เพราะเป็น.....และได้แนบ.....มาด้วยแล้ว

พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้แสดงโฉนดที่ดินและโฉนดที่ดิน (มาตราส่วนไม่น้อยกว่า ๑:๑๐๐๐)
 ยินยอมให้.....ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารได้

(ลงชื่อ).....ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่าลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ เป็นของผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในโฉนดดังกล่าว
 ครบถ้วนจริง และหากมีข้อผิดพลาดในเอกสารข้างต้นไม่ว่ากรณีใด ๆ ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบเองทั้งหมด

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

คำเตือน หนังสือรับรองการขออนุญาต ห้ามมีการลบ ชีด ตา ไม่เช่นนั้นได้ เว้นแต่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินรับรอง

2. การแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารตามมาตรา 39 ทวิ

	เอกสารและหลักฐานที่ต้องยื่น กรณีการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามมาตรา 39 ทวิ
1	หนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคาร (แบบ อปท1) จำนวน 5 ชุด
2	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคาร (แบบ อปท.5) ของวิศวกร ผู้ออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคาร
3	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบอาคารของสถาปนิกผู้ออกแบบอาคาร (แบบ อปท.5)
4	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของวิศวกรโยธาผู้ควบคุมงานโครงสร้างอาคาร (แบบ อปท.5)
5	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของสถาปนิกผู้ควบคุมงาน (แบบ อปท.5)
6	กรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา สำเนาบัตรประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ขอ อนุญาต กรณีผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน) จำนวน 1 ชุด
7	สำเนาโฉนดที่ดินขนาดเท่าต้นฉบับทุกหน้า พร้อมเจ้าของที่ดินลงนามรับรองสำเนา ทุกหน้า จำนวน 1 ชุด กรณีผู้ขออนุญาตไม่ใช่เจ้าของที่ดิน ต้องมีหนังสือยินยอมของ เจ้าของที่ดินให้ก่อสร้างอาคารในที่ดิน หรือสำเนาสัญญาเช่าที่ดิน
8	หนังสือมอบอำนาจผู้ขออนุญาต
9	หนังสือมอบอำนาจเจ้าของที่ดิน
10	หนังสือยินยอมขีดเขตที่ดินตางเจ้าของ
11	สำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล, ผู้รับ มอบอำนาจเจ้าของที่ดิน จำนวน 1 ชุด
12	ผังผังบริเวณ แบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลน จำนวน 5 ชุด
13	รายการคำนวณโครงสร้าง พร้อมลงลายมือชื่อ จำนวน 1 ชุด (กรณีเป็นอาคารที่มี ลักษณะ ขนาด อยู่ในประเภทเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม)
14	รายการคำนวณระบบบำบัดน้ำเสีย กรณีอาคารต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย
15	ตารางแสดงพื้นที่อาคารและพื้นที่เพื่อคำนวณที่จอดรถยนต์ (แบบฟอร์มตาราง) เพื่อ ประกอบการเสียค่าธรรมเนียม
	กรณีเป็นอาคารสูง (ตั้งแต่ 23 เมตร) หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องยื่นแบบและ เอกสารเพิ่มเติม ดังนี้
16	แบบและรายการคำนวณงานระบบของอาคาร ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 33 (พ.ศ.2535)
17	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบของวิศวกรผู้ออกแบบระบบระบายอากาศ (แบบ อปท.5)
18	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบอาคารของวิศวกรผู้ออกแบบระบบไฟฟ้า
19	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบอาคารของวิศวกรผู้ออกแบบระบบป้องกันเพลิงไหม้
20	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบอาคารของวิศวกรผู้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย และ การระบายน้ำทิ้ง
21	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบอาคารของวิศวกรผู้ออกแบบระบบประปา
22	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ออกแบบอาคารของวิศวกรผู้ออกแบบระบบลิฟต์ (เฉพาะ อาคาร สูง)

23	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบระบายอากาศ
24	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบไฟฟ้า
25	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบป้องกันเพลิงไหม้
26	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง
27	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบประปา
28	หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ควบคุมงานของวิศวกรผู้ควบคุมระบบลิฟต์ (เฉพาะอาคารสูง)

ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาแบบ (กรณีก่อสร้างอาคารตามมาตรา 21)

1. เจ้าหน้าที่รับคำขออนุญาตและตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามแบบคำขอ (ข.1) ให้ลงเลขรับคำขอ และออกรับใบคำขอพร้อมนัดวันเวลาที่ผู้ขออนุญาตจะนำตรวจสถานที่ก่อสร้าง ไม่เกิน 3 วัน นับแต่วันลงเลขรับคำขอ แล้วส่งเรื่องให้นายตรวจในวันที่ได้รับคำขอ

2. นายตรวจรับเรื่อง เพื่อตรวจสอบ ดังนี้

2.1 ตรวจสอบโฉนดที่ดินอยู่ในแนวโครงการเวนคืนของหน่วยงานหรือไม่

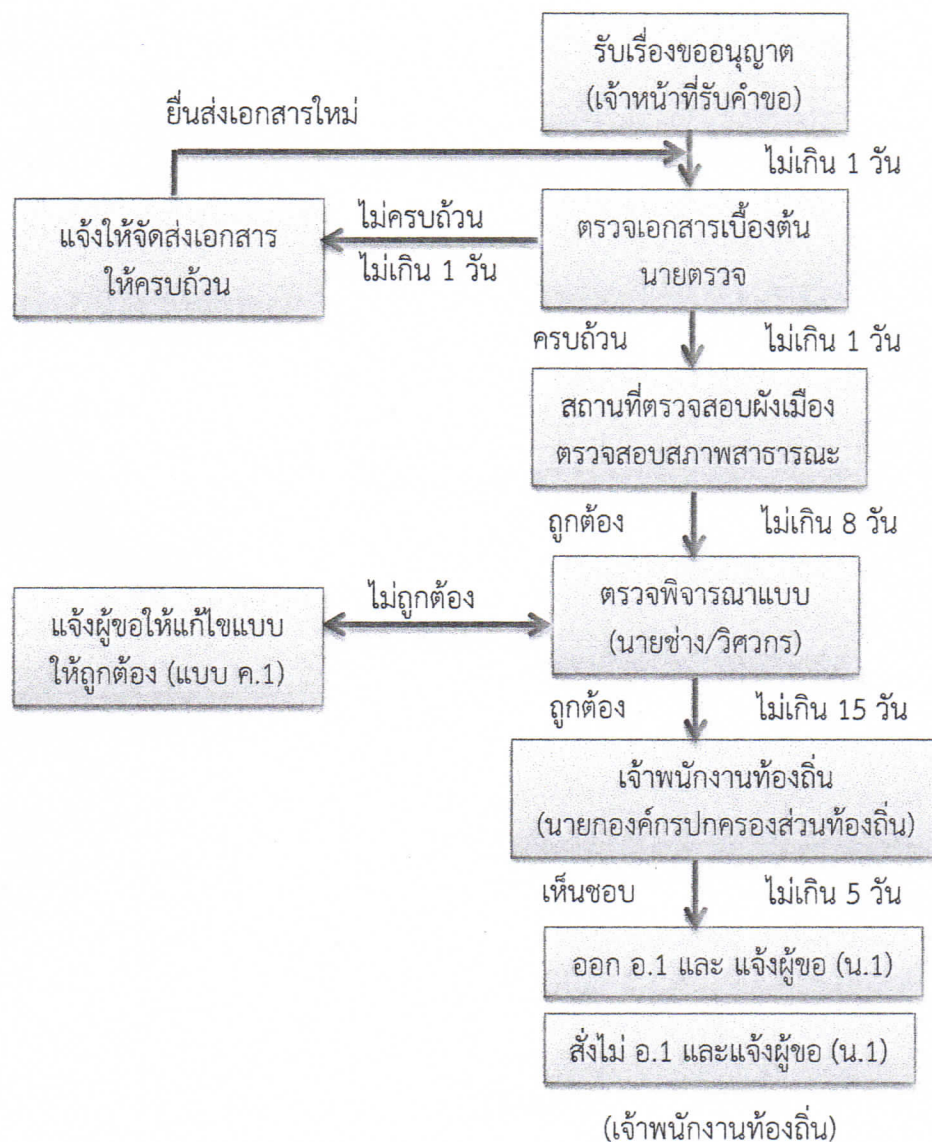
2.2 ตรวจสอบใบอนุญาตอาคารเดิม (กรณีมีอาคารเดิม ในที่ดิน) และเมื่อตรวจสอบ สถานที่ก่อสร้างตามวันเวลานัดแล้ว ให้ทำผังสังเขปที่ตั้งอาคาร แผนผังบริเวณ แนวเขตความกว้าง ของถนนสาธารณะ หรือ คลองสาธารณะ ระบบระบายน้ำ รายละเอียดอาคารข้างเคียง และอาคารที่มีอยู่เดิมในบริเวณที่ขออนุญาต และตรวจสอบบริเวณที่ขออนุญาตอยู่ในข้อกำหนดของ กฎกระทรวงผังเมืองรวม ตามพระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. 2518 โดยทำบันทึกรายงาน และรวม เรื่องส่งให้ผู้พิจารณาแบบภายใน 8 วัน

3. ผู้พิจารณาแบบอาจเป็นนายช่างหรือวิศวกร 1 คน ทำการพิจารณาแบบแปลนรายการ ประกอบแบบแปลน รายการคำนวณ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เสนอความเห็นพร้อม เอกสารต่อผู้บังคับบัญชา ภายในเวลาไม่เกิน 10 วันหรือภายในเวลาไม่เกิน 15 วัน สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ

4. หัวหน้าส่วนโยธาหรือผู้อำนวยการกองช่าง ตรวจสอบให้ความเห็น ภายใน กำหนดเวลา 2 วัน

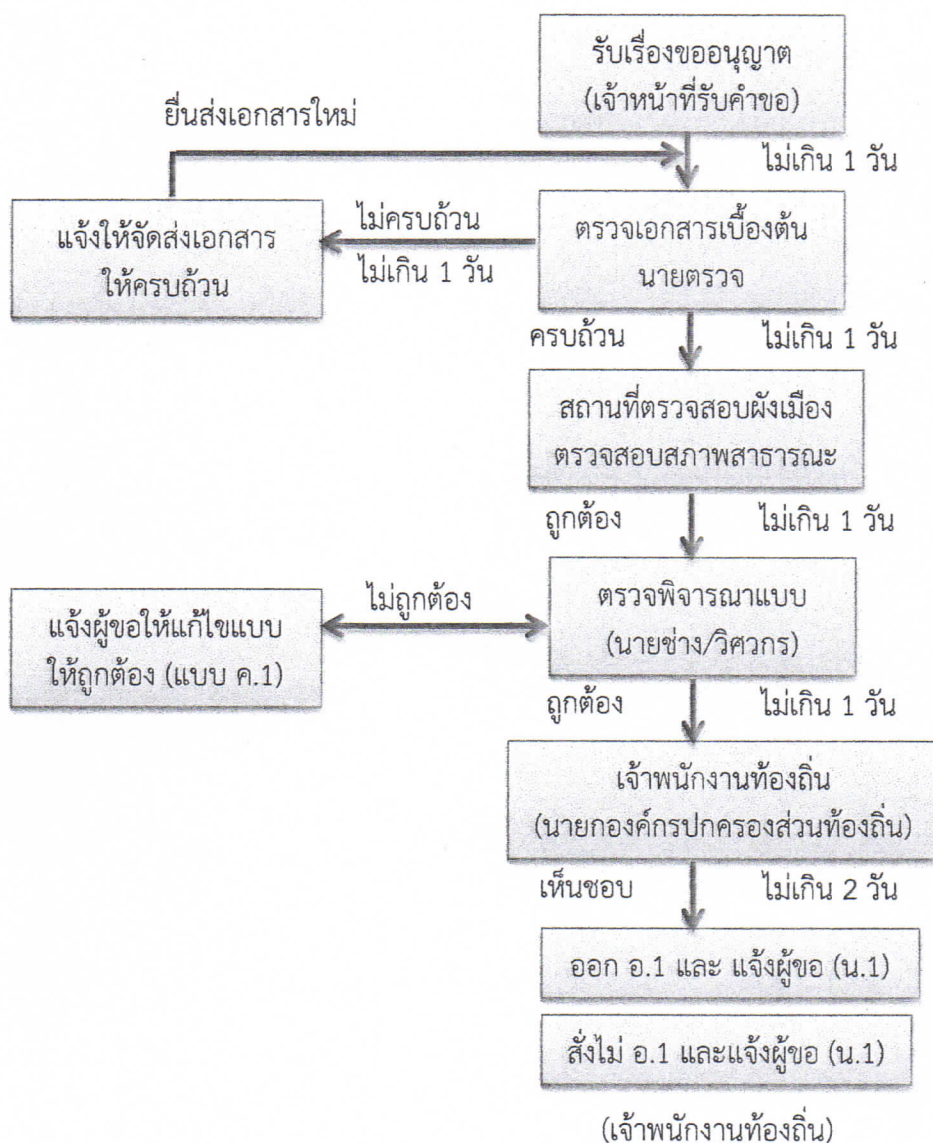
5. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาคำขอภายใน 5 วัน และแจ้งผู้ยื่นคำขอ ทราบผลการพิจารณาคำขอ

ขั้นตอนและระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารและพิจารณาอนุมัติให้ก่อสร้างอาคาร
ตามมาตรา 21

- หมายเหตุ**
- กรณีแบบมาตรฐานที่กรมโยธาธิการและผังเมืองออกแบบไว้ อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายใน 10 วัน ตามหนังสือ ที่ มท 0892.2/ว 1582 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2547 เรื่อง การลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน (กรณีขออนุญาตก่อสร้างอาคารตามแบบของกรมโยธาธิการและผังเมือง)
 - กรณี องค์รปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแบบบ้านสำเร็จไว้แล้ว สามารถพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 10 วัน เนื่องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้าง

ขั้นตอนและระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารและพิจารณาอนุมัติให้ก่อสร้างอาคาร
ตามการปรับลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการในการขออนุญาตก่อสร้าง

- หมายเหตุ**
- 1) กรณีแบบมาตรฐานที่กรมโยธาธิการและผังเมืองออกแบบไว้ อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายใน 10 วัน ตามหนังสือ ที่ มท 0892.2/ว 1582 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2547 เรื่อง การลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน (กรณีขออนุญาตก่อสร้างอาคารตามแบบของกรมโยธาธิการและผังเมือง)
 - 2) กรณี องค์รปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแบบบ้านสำเร็จไว้แล้ว สามารถพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 10 วัน เนื่องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้าง

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2528)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (1) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้กำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ดังนี้

(1) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ 20 บาท
(2) ใบอนุญาตดัดแปลง	ฉบับละ 10 บาท
(3) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ 10 บาท
(4) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ 10 บาท
(5) ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้	ฉบับละ 20 บาท
(6) ใบรับรอง	ฉบับละ 10 บาท
(7) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง	ฉบับละ 5 บาท

ข้อ 2 ให้กำหนดค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต ดังนี้

(1) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ 20 บาท
(2) ใบอนุญาตดัดแปลง	ฉบับละ 10 บาท
(3) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ 10 บาท
(4) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ 10 บาท

ข้อ 3 ให้กำหนดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคาร สำหรับการก่อสร้างหรือสำหรับส่วนที่มีการดัดแปลง ดังนี้

- (1) อาคารซึ่งสูงไม่เกินสองชั้นหรือสูงไม่เกินสิบสองเมตรให้คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ 0.50 บาท
- (2) อาคารซึ่งสูงเกินสองชั้นแต่ไม่เกินสามชั้น หรือสูงเกินสิบสองเมตร แต่ไม่เกินสิบห้าเมตร ให้คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ 2 บาท
- (3) อาคารซึ่งสูงเกินสามชั้นหรือสูงเกินสิบห้าเมตร ให้คิดตามพื้นที่ของอาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ 4 บาท
- (4) อาคารประเภทซึ่งจะต้องมีพื้นรับน้ำหนักบรรทุกชั้นใดชั้นหนึ่งเกินห้าร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเมตร ให้คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ 4 บาท
- (5) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ยอดรถ ที่กั๊บลรถและทางเข้าออกของรถ สำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา 8 (9) ให้คิดตามพื้นที่ของที่ยอดรถ ที่กั๊บลรถ และทางเข้าออกของรถรวมกัน ตารางเมตรละ 0.50 บาท

ในกรณีที่พื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัย ที่กัลปพฤกษ์ และทางเข้าออกของรถ สำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา 8 (9) อยู่ในอาคารหรือชั้นหนึ่งชั้นใดของอาคารไม่ต้องคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนตามวรรคหนึ่งอีก

(6) ป้าย ให้คิดตามพื้นที่ของป้าย โดยเอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุดตารางเมตร ละ 4 บาท

(7) อาคารประเภทซึ่งต้องวัดความยาว เช่น เชื้อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพง รวมทั้งประตูรั้วหรือกำแพง ให้คิดตามความยาว เมตรละ 1 บาท

ในการคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลน เศษของตารางเมตรหรือเมตร ตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไปให้ถือเป็นหน่วยเต็ม ถ้าต่ำกว่ากึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ในการคิดความสูงของอาคารเป็นชั้น ให้นับจำนวนชั้นของพื้นอาคารที่บุคคล เข้าใช้สอยได้ยกเว้น พื้นชั้นลอย

ในการคิดความสูงของอาคารเป็นเมตร ให้วัดจากระดับพื้นดินถึงหลังคา หรือส่วนของอาคารที่สูงที่สุด

ในกรณีที่อาคารมีพื้นชั้นลอย ให้คิดพื้นชั้นลอยเป็นพื้นที่ของพื้นอาคารในการคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนด้วย

ข้อ 4 ให้อาคารดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตาม ข้อ 1 การต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 2 และการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามข้อ 3

(1) อาคารของกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

(2) อาคารของราชการส่วนท้องถิ่น ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

(3) อาคารขององค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ใช้ในกิจการขององค์การ หรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

(4) โบราณสถาน วัดวาอาราม หรืออาคารต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อการศาสนา ซึ่งมีกฎหมาย ควบคุมการก่อสร้างไว้แล้วโดยเฉพาะ

(5) อาคารที่ทำการขององค์การระหว่างประเทศ หรืออาคารที่ทำการของหน่วยงาน ที่ตั้งขึ้นตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ

(6) อาคารที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลต่างประเทศ

(7) อาคารชั่วคราวเพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารถาวร ซึ่งสูงไม่เกินสองชั้นหรือสูงไม่เกินเก้าเมตร และมีกำหนดเวลาหรือถอน

(8) อาคารเพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราวซึ่งสูงไม่เกินสองชั้นหรือสูงไม่เกินเก้าเมตร และไม่ใช่อาคารสาธารณะ อาคารพิเศษ หรืออาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา 32 และมีกำหนดเวลาหรือถอน

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2528

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 5 (1) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดให้ค่าธรรมเนียมหรือการยกเว้นค่าธรรมเนียม ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[รก.2528/58/7พ - 10/05/2528]

คู่มือการขออนุญาตประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง
ตาม พ.ร.บ.ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542

กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลข่วงเปา

คู่มือการขออนุญาตประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง
ตาม พ.ร.บ.ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542
ของกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา

บทบาทและหน้าที่ในการประกอบกิจการควบคุมที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามแผนปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีการถ่ายโอนกิจกรรมกำกับดูแลการประกอบกิจการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนด ฉะนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการกำกับดูแลภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภายใต้การประสานงานร่วมกันกับกรมธุรกิจพลังงาน

“น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า

(๑) ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันดิบ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันหล่อลื่น

(๒) สิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นหรือผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิง หรือเป็นสิ่งหล่อลื่น หรือสิ่งอื่นที่ใช้หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“การมีน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นกรณีมีไว้เพื่อจำหน่าย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการทิ้งหรือปรากฏในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

“สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ยานพาหนะ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนถึงสิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ ในบริเวณนั้น

“การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิง จากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง ไม่ว่าโดยทางบก ทางน้ำ ทางท่อ หรือโดยวิธีการอื่นใด

“คลังน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตามปริมาณหรือประเภทกิจการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตคลังน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนถึงสิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตในโรงกลั่นหรือผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติ ข้อบังคับตำบล ข้อบัญญัติเมืองพัทยา ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และข้อบัญญัติอื่นใด ในทำนองเดียวกันที่ออกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า วิศวกรของกรมธุรกิจพลังงานหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมธุรกิจพลังงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมธุรกิจพลังงานมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สถานที่บริการน้ำมันเชื้อเพลิง แบ่งเป็น 6 ประเภท ดังนี้

(1) ประเภท ก ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ให้บริการยานพาหนะทางบก ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ติดเขตทางหลวง ถนนสาธารณะหรือถนนส่วนบุคคล ซึ่งมีขนาดความกว้างตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนดและเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน (สถานีบริการติดถนนใหญ่)

(2) ประเภท ข ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบก ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ติดเขตถนนสาธารณะหรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนดและเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน (สถานีบริการติดถนนซอย)

(3) ประเภท ค. มี 2 ลักษณะดังนี้

(3.1) ลักษณะที่ 1 ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบกที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณไม่เกิน 10,000 ลิตร ไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดินและจะเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไวไฟมาก ชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อย ไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงรวมกันไม่เกิน 2 ถัง อีกด้วยก็ได้

(3.2) ลักษณะที่สอง ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบกที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อยมีปริมาณไม่เกิน 5,000 ลิตร ไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้ดิน อีกด้วยก็ได้

การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดินของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ค ให้เก็บได้เฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อยเท่านั้น

(4) ประเภท ง ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อย ไว้ในถังน้ำมันเชื้อเพลิง

การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังน้ำมันเชื้อเพลิงของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ง ให้เก็บ ได้ไม่เกินชนิดละ 2 ถัง

(5) ประเภท จ มี 2 ลักษณะ ดังนี้

(5.1) ลักษณะที่ 1 ได้แก่ สถานีน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่เรือที่มีปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลางหรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณไม่เกิน 10,000 ลิตร และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดิน หรือถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งภายในโปิเฮลิก (สถานีบริการทางน้ำขนาดเล็ก)

(5.2) ลักษณะที่ 2 ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่เรือที่มีปริมาณการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลางหรือชนิดไวไฟน้อยมีปริมาณเกิน 10,000 ลิตร ขึ้นไป และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดินหรือถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งภายในโปิเฮลิก หรือเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ชนิดไวไฟปานกลางหรือชนิดไวไฟน้อยไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน (สถานีบริการทางน้ำขนาดใหญ่)

(6) ประเภท ฉ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่อากาศยาน

ประเภทของการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง แบ่งตามลักษณะกิจการควบคุมได้ 3 ประเภท คือ

1. กิจการควบคุมประเภทที่ 1

กิจการควบคุมประเภทที่ 1 มี 1 ประเภท คือ สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ 1 หมายถึง ร้านจำหน่ายเชื้อเพลิงรายย่อย

- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ไม่เกิน 40 ลิตร
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง ไม่เกิน 227 ลิตร
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟน้อย ไม่เกิน 454 ลิตร

2. กิจการควบคุมประเภทที่ 2 กิจการควบคุมประเภทที่ 2 มี 4 ประเภท ดังนี้ คือ

1) สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ 2 หมายถึง โรงงานขนาดเล็ก หรือ เพื่อการเกษตร

- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ปริมาณเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 454 ลิตร
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง ปริมาณเกิน 227 ลิตร แต่ไม่เกิน 1,000 ลิตร
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟน้อย ปริมาณเกิน 454 ลิตร แต่ไม่เกิน 15,000 ลิตร

2) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ค. ลักษณะที่ 1 หมายถึง ปั้มดังลอยริมถนนขนาดเล็ก

- บริการให้แก่ยานพาหนะทางบก
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง ปริมาณไม่เกิน 10,000 ลิตร
- ห้ามเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก
- ถังเก็บน้ำมันตั้งอยู่บนดิน

3) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ง. หมายถึงปั้มหลอดแก้วมือหมุน

- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังน้ำมันเชื้อเพลิง (ถังมีปริมาณความจุไม่เกิน 227 ลิตร)

4) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท จ. ลักษณะที่ 1 หมายถึง สถานีบริการทางน้ำขนาดเล็ก

- บริการให้แก่เรือ
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไวไฟปานกลางหรือไวไฟน้อย ไม่เกิน 10,000 ลิตร
- ถังเก็บน้ำมันตั้งอยู่บนดิน หรือภายในโปิะเหล็ก
- ห้ามเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไวไฟมาก

3. กิจการควบคุมประเภทที่ 3 กิจการควบคุมประเภทที่ 3 มี 7 ประเภท ดังนี้ คือ

1) สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ 3 หมายถึงโรงงานขนาดใหญ่

- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ปริมาณเกิน 454 ลิตร
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง ปริมาณเกิน 1,000 ลิตร
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟน้อย ปริมาณเกิน 15,000 ลิตร โดยปริมาณรวมกันไม่เกิน 500,000 ลิตร

2) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง

- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงได้ทุกชนิด ตั้งแต่ 500,000 ลิตร ขึ้นไป

3) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก. หมายถึงสถานีบริการติดถนนขนาดใหญ่

- บริการให้แก่ยานพาหนะทางบก
- ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต้องฝังใต้พื้นดิน
- สถานที่ที่ตั้งต้องติดเขตถนนทางหลวง หรือถนนสาธารณะ ที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 12 เมตร หรือ ถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร

4) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข. หมายถึง สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงติดถนนซอย

- บริการให้แก่ยานพาหนะทางบก
- ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต้องฝังใต้พื้นดิน
- สถานที่ที่ตั้งต้องติดเขตถนนสาธารณะ ที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 12 เมตร หรือ ถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร

5) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ค. ลักษณะที่ 2 หมายถึง บั้มถึงลอยริมถนนขนาดใหญ่

- บริการให้แก่ยานพาหนะทางบก
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือไวไฟน้อย ตั้งแต่ 10,000 ลิตร ขึ้นไป
- ห้ามเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไวไฟมาก
- ถังเก็บน้ำมันตั้งบนดิน

6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท จ. ลักษณะที่ 2 หมายถึง สถานีบริการทางน้ำขนาดใหญ่

- บริการให้แก่เรือ
- เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไวไฟปานกลาง หรือไวไฟน้อย ไม่เกิน 10,000 ลิตร ถังเก็บน้ำมันตั้งบน ดิน หรือ ฝังใต้ดิน หรือติดตั้งภายในโปะเหล็ก
- กรณีมีการเก็บน้ำมันชนิดไวไฟมาก ให้ฝังถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ใต้ดิน

7) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ฉ. หมายถึง สถานีบริการให้แก่อากาศยาน บริการ ให้แก่

เครื่องบิน

ขั้นตอนการดำเนินงานและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจตรา การรับแจ้ง

และการอนุญาตประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกรมธุรกิจพลังงานตามพระราชบัญญัติควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจตรา การรับแจ้ง และการอนุญาต ประกอบกิจการน้ำมัน เชื้อเพลิง สำหรับกิจการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทที่ 1, 2 และ 3 ดังนี้

1. การตรวจตรา กิจการควบคุมประเภทที่ 1

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ตรวจสอบสถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงของกิจการควบคุม ประเภทที่ 1 ได้แก่ ร้านค้ารายย่อยที่ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้ทันที แต่สามารถเก็บน้ำมัน เชื้อเพลิง ในจำนวนที่จำกัด ดังนี้

- (1) เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ไม่เกิน 40 ลิตร
- (2) เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง ไม่เกิน 227 ลิตร
- (3) เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟน้อย ไม่เกิน 454 ลิตร 3.2

2. การรับแจ้งการประกอบกิจการและการตรวจตรา กิจการควบคุมประเภทที่ 2

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่รับแจ้งการประกอบกิจการและการตรวจตราสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน เชื้อเพลิงของกิจการควบคุมประเภทที่ 2 ได้แก่ โรงงานขนาดเล็ก หรือสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน เพื่อการเกษตร, บั้มถึง ลอยดีเซลริมทางขนาดเล็ก, บั้มหลอดแก้วมือหมุนและสถานีบริการทางน้ำขนาดเล็ก ซึ่งเป็นกิจการที่ผู้ประกอบการ สามารถดำเนินการได้โดย จะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ก่อน และจะต้องปฏิบัติตามวิธีการ และขั้นตอนใน การรับแจ้งการประกอบกิจการ ดังนี้

- (1) ยื่นเอกสาร ธพ.น.1 ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (2) ตรวจสอบเอกสารและออกใบรับแจ้ง ธพ.น.2
- (3) ตรวจสอบสถานที่ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 2
- (4) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 2 ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ในข้อ(1) – (3)

ตัวอย่าง

คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

NEW FILMS

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

กรมธุรกิจพลังงาน

เรียน อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน /

Tue Mar 94

คำแนะนำในการกรอกแบบคำขอรับใบอนุญาต

- ๒) เติมข้อความอธิบายเพิ่มเติมลงในตาราง/ลงบนแผ่นปรัง

ส่วนที่ ๑: ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาต

១. ផ្លូវទឹកប្រឡូក

- als BUCHHÄNDLER ☐ VERSTÜTER ☐ DRUCKER

៣.២ ទិន្នន័យទំនាក់ទំនង

๑.๓ แร่ปรอทจำพวกปรอทขาว หรือแร่ปรอทเป็นสีนวล

[illegible]

၁.၃ ရိုးတံဆုံတုလွှာ

QUESTION Which of the following is NOT a characteristic of a good research question?

[illegible]

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จันทบุรี วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ วิทยาลัยเทคโนโลยีพระยาภิรมย์ภักดี

[illegible]

๒. สถานประกอบการ

ข้อมูลประกอบ:

094

[illegible]

๓. ผู้รับมอบอำนาจ (ฝ่าย)

- ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว ☐ ศาสตราจารย์ ☐ อื่นๆ _____ ๕๐

 UNIVERSITÄT WIEN VIENNA UNIVERSITY OF VIENNA

 UNIVERSITÄT WIEN VIENNA UNIVERSITY OF VIENNA

 UNIVERSITÄT WIEN VIENNA UNIVERSITY OF VIENNA

Intensif	Non intensif	Intensif	Non intensif	Non intensif
----------	--------------	----------	--------------	--------------

[illegible]

๔. ผู้ถือคูปองประชาชน

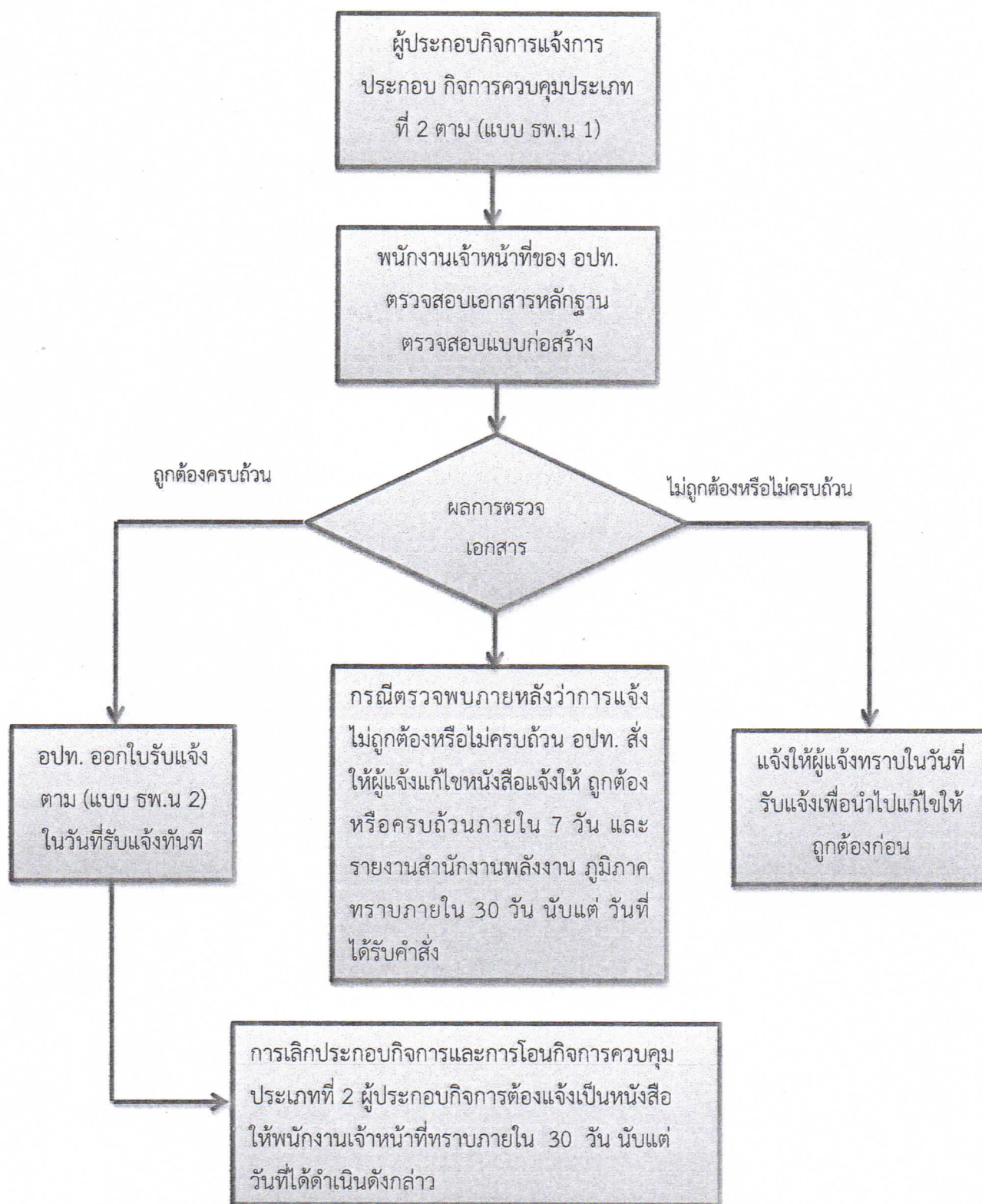
- ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว ☐ คำนวณหน้า ๕๐

[illegible]

© 2011 Pearson Education, Inc. All rights reserved. This publication is protected by copyright. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage or retrieval system, without permission in writing from Pearson Education, Inc.

หน้า ๓ จาก ๓

แผนผังการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง

รูปที่ 1 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการแจ้ง การพิจารณาการแจ้งการเลิกประกอบกิจการและ การโอนกิจการของผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 2 (ปั๊มถังลอยริมถนน ขนาดเล็ก ปั๊มหลอดแก้วมือหมุนและสถานี

บริการทางน้ำขนาดเล็ก)

ผู้ประกอบการกิจการควบคุมประเภทที่ 2 นำเอกสารต่างๆ ตาม ธพ.น.1 ยื่นต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ องค์รปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ โดยเอกสารประกอบการพิจารณารับแจ้ง

พนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องทำการตรวจสอบเอกสารและออก ใบรับแจ้ง โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งการประกอบกิจการแล้วให้ตรวจสอบเอกสารหลักฐาน ให้ถูกต้องตามแบบ ธพ.น.1 จากนั้น ให้ออกใบรับแจ้งตามแบบ ธพ.น.2 ในวันที่รับแจ้ง เพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้แจ้ง กรณีที่ปรากฏว่าการแจ้งเอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในวันที่ได้รับแจ้งนั้น เพื่อให้ผู้แจ้งนำไปแก้ไขให้ถูกต้องก่อนจะประกอบกิจการ

2) หากตรวจพบว่า การแจ้งของผู้ประกอบการไม่ครบถ้วน หรือไม่ถูกต้อง พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่ง ให้แก้ไขหนังสือแจ้งให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายใน 7 วัน นับจาก วันที่ได้รับคำสั่ง

3) การเลิกประกอบกิจการ หรือโอนกิจการควบคุมประเภทที่ 2 ผู้ประกอบการต้องแจ้ง เป็นหนังสือต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายใน 30 วัน นับจากวันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว

รายละเอียดความปลอดภัยและการป้องกันอัคคีภัยกิจการควบคุมประเภทที่ 2 สำหรับสถานี บริการน้ำมัน เชื้อเพลิงขนาดเล็กในชุมชน มีดังต่อไปนี้

1) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ค. ลักษณะที่ 1 (ปั้มถังลอยริมถนนขนาดเล็ก)

- ลักษณะและความปลอดภัย

- ห้ามเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก
- การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลางหรือชนิดไวไฟน้อย มีบริเวณ ชัดเจน ไม่ติดกับอาคารพักอาศัย
- ทางเข้า-ออกสถานีบริการ ต้องเป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตให้เชื่อมทางจาก เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเส้นทางสายนั้น
- บริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องจัดให้มีท่อ หรือรางระบายน้ำ พร้อม บ่อพักน้ำ ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลมีความสะอาดเรียบร้อยและไม่นำ สิ่งของที่ไม่เกี่ยวข้องมากองไว้

- การป้องกันและระงับอัคคีภัย

- บริเวณตู้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้ติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้งหรือน้ำยา ดับเพลิง ขนาดบรรจุ 6.8 กิโลกรัม จำนวน 1 เครื่อง
- บริเวณที่สูบน้ำ้ำมันเชื้อเพลิง ให้มีป้ายเตือนถาวรที่มีข้อความตามรูปที่ 3-2

2) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ง. (ปั้มหลอดแก้วมือหมุน)

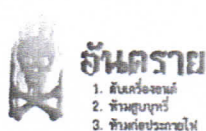
- ลักษณะและความปลอดภัย

- ถังน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บไว้ในอาคารเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง เฉพาะอาคารเก็บต้อง ห่างจากอาคารอื่นเตาไฟ หรือที่ทำการหุงต้ม ไม่น้อยกว่า 3.00 เมตรโดยรอบ
- ผนัง พื้น หลังคาและเพดานของอาคารเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต้องก่อสร้างด้วยวัสดุ ทนไฟ และมีความมั่นคงแข็งแรง
- บริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีความสะอาดเรียบร้อยและไม่นำสิ่งของที่ไม่เกี่ยวข้องมากองไว้

- การถ่ายหรือสูบน้ำมันเชื้อเพลิง
 - การถ่ายหรือสูบน้ำมันเชื้อเพลิงขุดน้ำมันเชื้อเพลิง หรือกระป๋องน้ำมัน เชื้อเพลิงต้องมีภาชนะรองรับ ซึ่งทำด้วยเหล็กหรือโลหะอย่างอื่น และต้องมี ขนาดใหญ่กว่าขุดหรือกระป๋อง ไม่น้อยกว่า 15 เซนติเมตร
 - ขอบโดยรอบ ของภาชนะรองรับ สูงไม่ต่ำกว่า 10 เซนติเมตร และต้องไม่รั่ว
 - การถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับไว้ขายลงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ห้ามใช้เครื่อง สูบน้ำ ให้ใช้เครื่องสูบน้ำมันเฉพาะ (Totally Enclose)
- การป้องกันและระงับอัคคีภัย
 - บริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ให้ติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง หรือน้ำยาดับเพลิง ขนาดบรรจุ 6.8 กิโลกรัมจำนวน 1 เครื่อง
 - มีทรายไว้สำหรับดับเพลิงในอัตราส่วน ทราย 40 ลิตร ต่อน้ำมันเชื้อเพลิงชนิด ไวไฟมาก 200 ลิตร เก็บไว้ในที่ใกล้หยิบได้สะดวก
 - บริเวณที่สูบน้ำมันเชื้อเพลิง ให้มีป้ายเตือนถาวรที่มีข้อความ ตามรูปที่ 2
- การเคลื่อนย้ายถังน้ำมันเชื้อเพลิง
 - การขนย้ายถังน้ำมันเชื้อเพลิงลงจากรถบรรทุกโดยใช้คน ควรมีอุปกรณ์ช่วยใน การเคลื่อนย้าย เช่น ใช้สะพานไม้คู่ยึดติดกัน พาดโดยให้มีความชันน้อยที่สุด เพื่อลดแรงกระแทกและควรมีแผ่นยางหรือวัสดุที่มีความนิ่มรองด้านล่าง
 - ไม่ควรกริ่งถังไปบนพื้นขรุขระและมีเศษก้อนหินหิน เพราะจะทำให้ถังรั่วได้
- ภาชนะบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง
 - ขุดน้ำมันเชื้อเพลิง ทำด้วยแก้วบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ได้ไม่เกิน 0.5 ลิตร หรือบรรจุ น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือไวไฟน้อยได้ไม่เกิน 1 ลิตร
 - กระป๋องน้ำมันเชื้อเพลิง ทำด้วยภาชนะเหล็กเคลือบดีบุก ใช้สำหรับบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อย ได้ไม่เกิน 20 ลิตร ทำด้วยพลาสติกใช้สำหรับบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมากได้ไม่เกิน 4 ลิตร หรือบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อย ได้ไม่เกิน 20 ลิตร

3) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท จ. ลักษณะที่ 1 (สถานีบริการทางน้ำขนาดเล็ก)

- ลักษณะและความปลอดภัย
 - ห้ามเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก
 - การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณไม่ เกิน 10,000 ลิตร ไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดิน หรือถังเก็บน้ำมัน เชื้อเพลิงที่ติดตั้งภายในโปะเหล็ก
 - บริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีความสะอาดเรียบร้อยและไม่นำสิ่งของที่ ไม่เกี่ยวข้องมากองไว้
 - โปะเหล็ก จะต้องได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (กรมเจ้าท่า)
- การป้องกันและระงับอัคคีภัย
 - บริเวณตู้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้ติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง หรือน้ำยา ดับเพลิง ขนาดบรรจุ 6.8 กิโลกรัม จำนวน 1 เครื่อง
 - บริเวณที่สูบน้ำมันเชื้อเพลิง ให้มีป้ายเตือนถาวร ที่มีข้อความ ตามรูปที่ 2

รูปที่ 2 ข้อความป้ายเตือน

3. การอนุญาตประกอบกิจการและตรวจตรา กิจการควบคุมประเภทที่ 3

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่อนุญาตให้ประกอบกิจการ และการตรวจตรากิจการ ควบคุมประเภทที่ 3 ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงบนถนนใหญ่, สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงขนาดเล็กในซอย, บั้มถึงลอยดีเซลริมทางขนาดใหญ่ และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงทางน้ำขนาดใหญ่เก็บ น้ำมันดีเซลหรือน้ำมันเบนซิน ซึ่งเป็นกิจการที่ผู้ประกอบการต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะ ประกอบการได้ โดยให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ตามแบบ ธพ.น. 3 ณ สำนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีขั้นตอนในการแจ้งประกอบการขออนุญาต ปรากฏตามข้อมูล การ ตรวจสอบด้านสถานที่ บทที่ 4 ข้อ 4.1

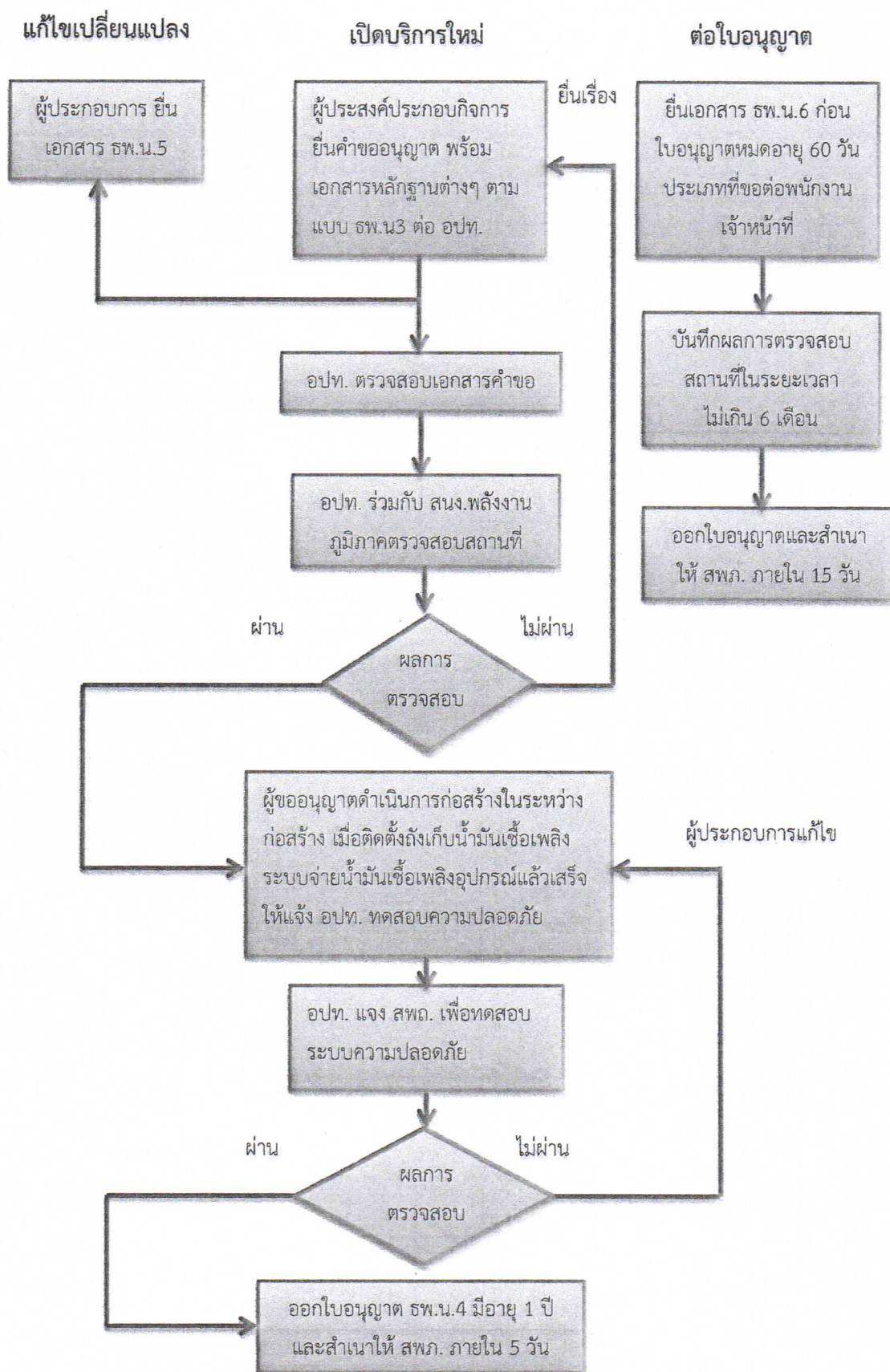
การอนุญาตประกอบกิจการจะเป็นการดำเนินการร่วมกับสำนักงานพลังงานภูมิภาค สำหรับ การตรวจตราเกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันอัคคีภัยให้ใช้แนวทางของกิจการควบคุมประเภท ที่ 2 โดยอนุโลม ทั้งนี้ รายละเอียดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจการควบคุมประเภทที่ 3 มีดังนี้

ลำดับที่	กิจกรรม	หมายเหตุ
1	การอนุญาตก่อสร้าง 1.1 การเห็นชอบให้ทำการก่อสร้าง 1) การรับเรื่องขออนุญาต อปท. ตรวจสอบเอกสารและหลักฐานการยื่นเรื่อง 2) ตรวจสอบสถานที่ขออนุญาต อปท. แจ้งนัดหมายกับสำนักงานพลังงานภูมิภาค เพื่อร่วมกันตรวจสอบสถานที่ และลงบันทึก ร่วมกัน เมื่อตรวจสอบสถานที่ถูกต้องแล้ว อปท. แจ้งผลการตรวจสอบพร้อมส่งเรื่องราวการขออนุญาต พร้อมแบบก่อสร้าง และรายการคำนวณทั้งหมด ให้สำนักงานพลังงานภูมิภาค เพื่อตรวจสอบให้ความเห็นชอบ 3) สำนักงานพลังงานภูมิภาคตรวจสอบแบบแผนผังแบบก่อสร้างและรายการคำนวณเมื่อได้ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว สำนักงานพลังงานภูมิภาคจะแจ้งผลการพิจารณาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งผลการพิจารณาเห็นชอบให้ทำการก่อสร้างให้ผู้ขออนุญาตทราบ 1.2 การทดสอบและตรวจสอบระบบความปลอดภัย 1) เมื่อ อปท. ได้รับแจ้งการขอทดสอบระบบความปลอดภัย จากผู้ขออนุญาตที่ได้ติดตั้งถึง ระบบท่อและอุปกรณ์แล้ว ให้แจ้งสำนักงานพลังงานภูมิภาคทราบภายใน 3 วัน	

ลำดับที่	กิจกรรม	หมายเหตุ
2	2) สำนักงานพลังงานภูมิภาค ตรวจสอบและทดสอบถึง ระบบท่อ และอุปกรณ์น้ำมันเชื้อเพลิง เมื่อได้ตรวจสอบและทดสอบแล้ว จะแจ้งผลการพิจารณาให้ห้องกรปครองส่วนท้องถิ่นทราบ เพื่อแจ้งผลต่อไปยังผู้ขออนุญาต1.3 การออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง 1) อปท. รับแจ้งการขอรับใบอนุญาตจากผู้ขออนุญาต เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ 2) อปท. ตรวจสอบเอกสาร หลักฐานการขออนุญาต 3) อปท. ตรวจสอบการก่อสร้างอาคาร สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ และระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย พิจารณาออกใบอนุญาตและเรียกเก็บค่าธรรมเนียม 4) เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้ว ให้ห้องกรปครองส่วนท้องถิ่นส่งสำเนาใบอนุญาตให้สำนักงานพลังงานภูมิภาคทราบภายใน 5 วัน เพื่อเป็นหลักฐาน	
3	การอนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงสถานที่ประกอบกิจการ ดำเนินการทำนองเดียวกันกับข้อ 1.1 ถึง 1.3 โดยอนุโลม หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงระบบ จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบท่อ และอุปกรณ์ไม่ต้อง ดำเนินการตามข้อ 1.2	
4	การต่ออายุใบอนุญาต 1) อปท. รับเรื่องขอต่ออายุใบอนุญาต 2) อปท. ออกใบอนุญาตต่ออายุ - ในการออกใบอนุญาตต่ออายุ ให้ห้องกรปครองส่วนท้องถิ่น นำหลักฐานบันทึกผลการตรวจตราสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจแล้วว่าถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่เกิน 6 เดือนก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ มาเพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตต่ออายุ - พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตและเรียกเก็บค่าธรรมเนียม - เมื่อได้ออกใบอนุญาตต่ออายุ แล้ว ให้ อปท. ส่งสำเนาใบอนุญาตต่ออายุ ให้สำนักงานพลังงานภูมิภาคทราบ ภายใน 15 วัน เพื่อเป็นหลักฐาน	

ลำดับที่	กิจกรรม	หมายเหตุ
5	การโอนใบอนุญาต 1) การรับเรื่องขอโอนใบอนุญาต - อปท. ตรวจสอบเอกสาร หลักฐาน 2) การออกใบอนุญาต - อปท. พิจารณาออกใบอนุญาตแล้วให้ส่งสำเนาใบอนุญาตไปโอนให้สำนักงานพลังงานภูมิภาคทราบ ภายใน 5 วัน เป็นหลักฐาน การตรวจตรา - อปท. ร่วมกับสำนักงานพลังงานภูมิภาคตรวจตรา ร่วมกันโดยให้เป็นไปตามแผนการตรวจที่	
	6 สำนักงาน พลังงานภูมิภาคกำหนดทดสอบและตรวจสอบถึงน้ำมันเชื้อเพลิงระบบท่อและ อุปกรณ์เมื่อครบวาระ - ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการครบ 10 ปี ต้องแจ้งทดสอบระบบความปลอดภัย - อปท. ดำเนินการตามข้อ 1.2	

แผนผังแสดงขั้นตอนการออกใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 3

ค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 3 ใบแทนใบอนุญาต การอนุญาตให้ใช้ก๊าซหุงต้ม หรือระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อ และการต่ออายุใบอนุญาต ให้เรียกเก็บตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 3 ฉบับละ 200 บาท

(2) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 200 บาท

(3) การอนุญาตให้ใช้ขวดน้ำมัน ครอบง้ำมัน หรือถังน้ำมันเพื่อเก็บน้ำมัน ภายในสถานี บริการน้ำมัน ให้คิดค่าธรรมเนียมตามปริมาณรวมของน้ำมันแต่ละชนิด ดังต่อไปนี้

(ก) น้ำมันชนิดไวไฟน้อย

ปริมาณรวมไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 200 บาท

ปริมาณที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 20 บาท ต่อปริมาณ 10,000

ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ข) น้ำมันชนิดไวไฟปานกลาง

ปริมาณรวมไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 250 บาท

ปริมาณที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 25 บาท ต่อปริมาณ 10,000

ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ค) น้ำมันชนิดไวไฟมาก

ปริมาณรวมไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 300 บาท

ปริมาณที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 30 บาท ต่อปริมาณ 10,000

ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(๔) การอนุญาตให้ใช้ขวดน้ำมัน ครอบง้ำมัน หรือถังน้ำมันเพื่อเก็บน้ำมัน นอกสถานี บริการน้ำมัน ให้คิดค่าธรรมเนียมตามปริมาณรวมของน้ำมันแต่ละชนิด ดังต่อไปนี้

(ก) น้ำมันชนิดไวไฟน้อย

ปริมาณรวมไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 400 บาท

ปริมาณที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 40 บาท ต่อปริมาณ 10,000

ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ข) น้ำมันชนิดไวไฟปานกลาง

ปริมาณรวมไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 600 บาท

ปริมาณที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 60 บาท ต่อปริมาณ 10,000

ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ค) น้ำมันชนิดไวไฟมาก

ปริมาณรวมไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 800 บาท

ปริมาณที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 80 บาท ต่อปริมาณ 10,000

ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(๕) การอนุญาตให้ใช้ถังเก็บน้ำมันซึ่งไม่รวมถึงถังเก็บน้ำมันใต้พื้นดิน ให้คิดค่าธรรมเนียม ตามชนิดของน้ำมัน และปริมาตรของถัง ดังต่อไปนี้

(ก) น้ำมันชนิดไวไฟน้อย

ปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตราถึงละ 400 บาท

ปริมาตรที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 40 บาท ต่อปริมาตร 10,000

ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ข) น้ำมันชนิดไวไฟปานกลาง

ปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตราถังละ 600 บาท

ปริมาตรที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 60 บาท ต่อปริมาตร 10,000 ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ค) น้ำมันชนิดไวไฟมาก

ปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตราถังละ 800 บาท

ปริมาตรที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 80 บาท ต่อปริมาตร 10,000 ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

ยกเว้นน้ำมันดิบหรือสิ่งอื่นที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นหรือผลิตน้ำมัน ให้คิดค่าธรรมเนียม ในอัตรา 40 บาท ต่อปริมาตร 10,000 ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ง) ในกรณีที่มีการอนุญาตให้ใช้ถังเก็บน้ำมันอันมีลักษณะแบ่งเป็นช่องสำหรับใช้เก็บน้ำมัน ชนิดไวไฟน้อย ชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟมาก ให้คิดค่าธรรมเนียมสำหรับถังเก็บน้ำมันนี้ในอัตรา ของถังเก็บน้ำมันชนิดที่ไวไฟมากที่สุด

(๖) การอนุญาตให้ใช้ถังเก็บน้ำมันใต้พื้นดิน ให้คิดค่าธรรมเนียมตามชนิดของน้ำมันและ ปริมาตรของถังดังต่อไปนี้

(ก) น้ำมันชนิดไวไฟน้อย

ปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตราถังละ 200 บาท

ปริมาตรที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 20 บาท ต่อปริมาตร 10,000 ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ข) น้ำมันชนิดไวไฟปานกลาง

ปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตราถังละ 250 บาท

ปริมาตรที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 25 บาท ต่อปริมาตร 10,000 ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ค) น้ำมันชนิดไวไฟมาก

ปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตราถังละ 300 บาท

ปริมาตรที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 30 บาท ต่อปริมาตร 10,000 ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(ง) ในกรณีที่มีการอนุญาตให้ใช้ถังเก็บน้ำมันใต้พื้นดินอันมีลักษณะแบ่งเป็นช่องสำหรับ ใช้เก็บน้ำมันชนิดไวไฟน้อย ชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟมาก ให้คิดค่าธรรมเนียมสำหรับ ถังเก็บน้ำมันนี้ในอัตราของถังเก็บน้ำมันชนิดไวไฟมากที่สุด

(๗) การอนุญาตให้ใช้ถังขนส่งน้ำมันที่มีปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียม ในอัตราถังละ 250 บาท

(๘) การอนุญาตให้ใช้ระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อ ให้คิดค่าธรรมเนียมตามปริมาตรรวมของท่อ ดังต่อไปนี้

(ก) ปริมาตรไม่เกิน 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 600 บาท

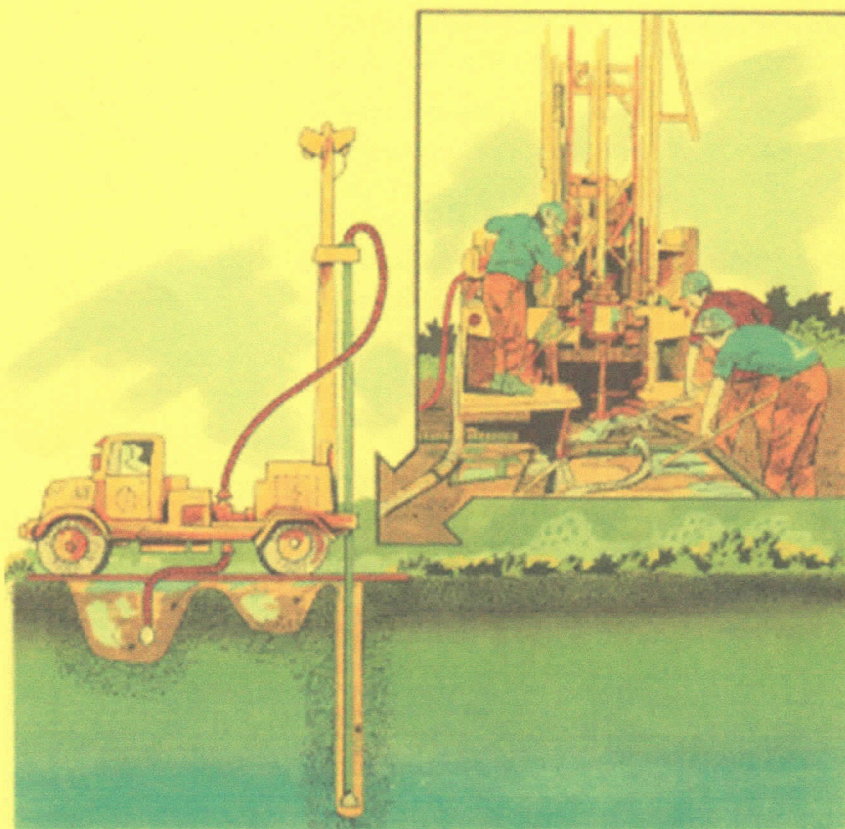
(ข) ปริมาตรที่เกินจาก 100,000 ลิตร ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตรา 60 บาท ต่อปริมาตร 10,000 ลิตร เศษของ 10,000 ลิตร ให้คิดเป็น 10,000 ลิตร

(๙) การต่ออายุใบอนุญาต ให้คิดค่าธรรมเนียมตามอัตรา (1) (3) (4) (5) (6) (7) หรือ (8) แล้วแต่กรณี

คู่มือการขออนุญาตเจาะน้ำบาดาล

และใช้น้ำบาดาล

ตาม พ.ร.บ.น้ำบาดาล พ.ศ. 2520

กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา

คู่มือการขออนุญาตเจาะน้ำบาดาล และใช้น้ำบาดาล
ตาม พ.ร.บ.น้ำบาดาล พ.ศ. 2522
ของกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา

โดยที่พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการขอรับ ใบอนุญาต ประกอบกิจการน้ำบาดาล การออกใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล การต่ออายุ ใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล การโอนใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล การออกใบแทน ใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล และการแก้ไขใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล การพิจารณา อนุญาตหรือไม่อนุญาต เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งในทางปฏิบัติ พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ประจำเขตน้ำบาดาล จะได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีให้เป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ประจำเขตน้ำบาดาล และการบริการ ประชาชนเป็นไปด้วยความถูกต้อง และสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

ในพระราชบัญญัตินี้

“น้ำบาดาล” หมายความว่า น้ำใต้ดินที่เกิดอยู่ในชั้นดิน กรวด หทรายหรือหิน ซึ่งอยู่ลึกจากผิวดินเกินความลึกที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่จะกำหนดความลึกน้อยกว่าสิบเมตรมิได้

“เจาะน้ำบาดาล” หมายความว่า กระทำแก่ชั้นดิน กรวด หทราย หรือหิน เพื่อให้ได้มาซึ่งน้ำบาดาล หรือเพื่อระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

“บ่อน้ำบาดาล” หมายความว่า บ่อน้ำที่เกิดจากการเจาะน้ำบาดาล

“เขตน้ำบาดาล” หมายความว่า เขตท้องที่ที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็นเขตน้ำบาดาลโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“กิจการน้ำบาดาล” หมายความว่า การเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาลหรือ การระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

“ใช้น้ำบาดาล” หมายความว่า นำน้ำจากบ่อน้ำบาดาลขึ้นมาใช้

“ระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล” หมายความว่า กระทำการใด ๆ เพื่อถ่ายเทน้ำหรือของเหลวอื่นใดลงบ่อน้ำบาดาล

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินการด้วย

“ผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการน้ำบาดาล

“พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำบาดาล

ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินในเขตน้ำบาดาลนั้นหรือไม่เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต การอนุญาต การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือออกใบอนุญาต รวมทั้งการไม่อนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลใด ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ในเขตน้ำบาดาลนั้น

ประเภทของใบอนุญาต มีดังนี้

- (๑) ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล
- (๒) ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล
- (๓) ใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล

ใบอนุญาตประเภทต่างๆ ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย ให้ถือว่า การกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้ ในกรณีเช่นนี้ลูกจ้างหรือตัวแทนต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัว

ใบอนุญาต ให้มีอายุตามที่ผู้ออกใบอนุญาตกำหนด แต่ไม่เกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปี
- (๒) ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลให้มีอายุไม่เกินสิบปี
- (๓) ใบอนุญาตระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาลให้มีอายุไม่เกินห้าปี

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าผู้ออกใบอนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับใบอนุญาตอาจโอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้อื่นได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ออกใบอนุญาต

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขอโอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ประเภทการใช้น้ำบาดาล

ตามมติคณะกรรมการน้ำบาดาลในการประชุมครั้งที่ 3/2538 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2538 ได้กำหนดประเภทการใช้น้ำบาดาลและคำจำกัดความไว้ดังนี้

ประเภท	คำจำกัดความ
1. อุปโภคบริโภค	1.1 ได้แก่ การใช้น้ำบาดาลเพื่อเป็นน้ำดื่ม น้ำใช้ ผู้ที่เป็นเจ้าของบ่อน้ำบาดาลสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในครัวเรือนของตนเองหรือแบ่งปันให้ผู้อื่นโดย มิได้มีการซื้อขาย 1.2 โรงพยาบาลของรัฐ สถานที่ราชการ สถาบันการศึกษา และศาสนสถาน 1.3 ได้แก่การใช้น้ำบาดาลเพื่อบริการในกิจการ อาคารชุด แฟลต อพาร์ทเมนต์ หอพัก บ้านเช่า หมู่บ้านจัดสรร ที่ดินจัดสรรเพื่อยอยู่อาศัยและเพื่อสวนเกษตรและกิจการอื่นในลักษณะเดียวกัน
2. ธุรกิจ แบ่งเป็น	
2.1 ธุรกิจ (อุตสาหกรรม)	- ได้แก่การใช้น้ำบาดาลในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานผลิตเบียร์ สุรา ห้องเย็น เหล็กเส้น อาหารกระป๋อง หน่วยผลิตคอนกรีตคอนกรีตผสมเสร็จ โกดัง แฟลต หรือหอพักคนงาน เป็นต้น
2.2 ธุรกิจ (บริการ)	- ได้แก่ การใช้น้ำบาดาลเพื่อบริหารลูกค้า เช่น โรงแรม โรงภาพยนตร์ สถานอาบอบนวด ศูนย์การค้า ตลาด ร้านอาหารหรือภัตตาคาร สถานีบริการน้ำมัน อาคารพาณิชย์ สนามกีฬา สนามกอล์ฟ สวนสัตว์ สวนสนุก สำนักงานรวมทั้งห้องแสดงสินค้า โรงพยาบาลเอกชน เป็นต้น และให้รวมถึงน้ำบาดาลที่ใช้สำหรับคนงานก่อสร้าง
2.3 ธุรกิจ (การค้า)	- ได้แก่การใช้น้ำบาดาลเป็นหลักในการดำเนินการธุรกิจ เช่น ผลิตน้ำแข็ง น้ำอัดลม น้ำดื่มบรรจุขวด หรือขายน้ำเป็นต้น
3. เกษตรกรรม	ได้แก่การใช้น้ำบาดาลเพื่อ -การเพาะปลูก -การเลี้ยงสัตว์

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล

1. ก่อนที่จะเริ่มเจาะน้ำบาดาล จะต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบการเตรียมการเพื่อเจาะน้ำบาดาลเสียก่อน จึงจะเจาะน้ำบาดาลได้
2. เครื่องเจาะน้ำบาดาลต้องเป็นเครื่องเจาะตามแบบที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต
3. ความลึกของบ่อน้ำบาดาล และขนาดบ่อน้ำบาดาลต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตและใบอนุญาต 1 ฉบับ เจาะน้ำบาดาลได้จำนวน 1 บ่อ เท่านั้น
4. เมื่อเจาะน้ำบาดาลเสร็จแล้วส่งรายงานผลการเจาะน้ำบาดาลต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องถิ่น ตามแบบที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด (แบบ นบ./18) ภายใน 7 วัน หลังจากวันที่เจาะน้ำบาดาลเสร็จ
5. กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบการเจาะน้ำบาดาล ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือระหว่างเวลาทำการ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือตัวแทน อำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี
6. ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการเจาะน้ำบาดาลและการเลิกเจาะน้ำบาดาล พ.ศ. 2551 ดังนี้

การควบคุมการเจาะ

(1) ผู้รับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ต้องทำการเจาะน้ำบาดาล โดยถูกต้องตามหลักวิชาการและมีความปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สิน สุขภาพ และอนามัยของประชาชน โดยมีช่างเจาะเป็นผู้ควบคุม รับผิดชอบในการเจาะน้ำบาดาล

ตามวรรคหนึ่ง กรณีการเจาะน้ำบาดาลขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรูบ่อดอนบนสุดตั้งแต่ 150 มิลลิเมตรขึ้นไป ในเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาลขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อกรูบ่อดอนบนสุดตั้งแต่ 200 มิลลิเมตรขึ้นไป นอกเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล นอกจากต้องมีช่างเจาะน้ำบาดาลเป็นผู้ควบคุม รับผิดชอบในการเจาะน้ำบาดาลแล้ว ต้องมีวิศวกรหรือนักธรณีวิทยาเป็นผู้ควบคุม รับผิดชอบในการเจาะน้ำบาดาลด้วย

(2) ช่างเจาะน้ำบาดาล หรือวิศวกรหรือนักธรณีวิทยา ต้องเป็นผู้ถืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลออกหนังสือรับรองให้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด

(3) ในขณะทำการเจาะน้ำบาดาล ช่างเจาะน้ำบาดาล หรือวิศวกรหรือนักธรณีวิทยา ซึ่งเป็นผู้ควบคุม รับผิดชอบในการเจาะน้ำบาดาลตาม (1) ต้องควบคุมการดำเนินการเจาะโดยประจำที่เจาะ หากช่างเจาะน้ำบาดาล หรือวิศวกรหรือนักธรณีวิทยาไม่อยู่ จะต้องแต่งตั้งผู้แทนซึ่งเป็นช่างเจาะน้ำบาดาล หรือวิศวกรหรือนักธรณีวิทยาตาม (2) รับผิดชอบ

(4) ในกรณีที่เปลี่ยนตัวช่างเจาะน้ำบาดาล หรือวิศวกรหรือนักธรณีวิทยา ต้องแจ้งให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องถิ่นทราบก่อนการเปลี่ยนตัวไม่น้อยกว่า 3 วัน พร้อมกับมอบหนังสือยินยอมเป็นช่างเจาะน้ำบาดาล หรือวิศวกรหรือนักธรณีวิทยา ผู้ที่จะควบคุมรับผิดชอบงานต่อไปด้วย

(5) การเจาะน้ำบาดาลของส่วนราชการหรือองค์กรของรัฐที่ได้รับการยกเว้น ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขกรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด

สถานที่เจาะน้ำบาดาล

- (1) สถานที่ที่จะเจาะน้ำบาดาล ต้องไม่เป็นที่ลุ่มซึ่งมีน้ำเสียหรือน้ำเป็นพิษกักขังหรือไหลผ่านหรือไหลจากผิวดินซึมลงไปในบ่อหรือข้างบ่อได้
- (2) ตำแหน่งหลุมเจาะต้องอยู่ห่างจากชายคาไม่น้อยกว่า 1 เมตร และอยู่ห่างจากบ่อซึมหรือถังเกรอะหรือร่องระบายน้ำโสโครกไม่น้อยกว่า 30 เมตร.
- (3) ในกรณีที่จะทำการเจาะน้ำบาดาลในบริเวณที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ตาม (1) หรือ (2) จะต้องจัดการป้องกันด้วยวิธีการใดๆ ที่ไม่ให้น้ำเสียหรือน้ำที่เป็นพิษหรือน้ำโสโครกไหลหรือซึมลงบ่อน้ำบาดาลได้
- (4) บริเวณที่เจาะน้ำบาดาล ต้องมีที่ว่างเพียงพอสำหรับการซ่อมบ่อน้ำบาดาล หรือซ่อมเครื่องสูบน้ำ

เครื่องเจาะน้ำบาดาล

- (1) การเจาะน้ำบาดาลที่มีความลึกเกิน 30 เมตร จะต้องใช้เครื่องเจาะที่มีต้นกำลังเป็นเครื่องจักรกลเท่านั้น
- (2) เครื่องเจาะน้ำบาดาลที่มีกำลังเป็นเครื่องจักรกลได้แก่
 - ก. เครื่องเจาะแบบโรตารี (Rotary rig)
 - ข. เครื่องเจาะแบบกระแทก (Percussion rig)
 - ค. เครื่องเจาะแบบอื่น ซึ่งคณะกรรมการน้ำบาดาลเห็นชอบ
- (3) เครื่องเจาะน้ำบาดาล จะต้องมียุทธภัณฑ์สำหรับการผนึกข้างบ่อ (Seal) เพื่อป้องกันน้ำจากภายนอกไหลลงไปในชั้นน้ำบาดาลทางช่องว่างระหว่างท่อกรูกับผนังบ่อ ยุทธภัณฑ์ดังกล่าวจะประกอบติดกับเครื่องเจาะหรือไม่ก็ได้

ขนาดของหลุมเจาะ

- (1) ช่องว่างระหว่างผนังหลุมเจาะกับท่อกรู (Casing) ตั้งแต่ระดับผิวดินลงไปจนถึงระดับความลึก 6 เมตร จะต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร โดยรอบท่อกรู
- (2) การเจาะน้ำบาดาลที่จะต้องทะลุชั้นน้ำที่มีคุณภาพไม่ดีลงไปชั้นน้ำที่มีคุณภาพดีต้องเจาะตั้งแต่ระดับผิวดินไปจนถึงชั้นน้ำที่มีคุณภาพดี ให้มีขนาดช่องว่างระหว่างผนังหลุมเจาะกับท่อกรูไม่น้อยกว่า 7.5 เซนติเมตร โดยรอบท่อกรู และให้ผนึกช่องว่างดังกล่าวตามที่กำหนดในเรื่องการ อุดบ่อ (plug) หรือผนึกข้างบ่อ (seal)
- (3) การเจาะน้ำบาดาลที่ต้องเจาะในชั้นหินแข็ง (Hard formation) ซึ่งมีความสมบัติทรงตัวอยู่ได้ในหลุมเจาะ มีขนาดตามความเหมาะสม

การเก็บตัวอย่างดินหรือหินจากการเจาะน้ำบาดาล

- (1) ในการเจาะน้ำบาดาล ต้องเก็บตัวอย่างดินหรือหินจากชั้นดินหรือชั้นหินที่เจาะผ่านทุกระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงชั้นดินหรือชั้นหิน และทุกระยะความลึก 1 เมตร ติดต่อกันไปตลอดความลึกของหลุมเจาะ
- (2) ตัวอย่างดินหรือหินที่เก็บได้นั้น ต้องจัดใส่ในกล่องที่จัดทำไว้เป็นช่องๆ ติดป้ายระบุความลึกของแต่ละตัวอย่างไว้ให้ถูกต้อง
- (3) ให้ตากตัวอย่างดินหรือหินนั้นให้แห้ง แล้วเก็บใส่ถุงผ้าหรือถุงพลาสติก พร้อมทั้งติดตั้งป้ายบอกหมายเลขหลุมเจาะ และระดับความลึกของตัวอย่างดินหรือหินที่ถูกต้อง แล้วส่งให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายใน 15 วัน นับแต่วันเจาะน้ำบาดาลบ่อนั้นเสร็จเรียบร้อย

ความลึกของบ่อน้ำบาดาล

(1) หลุมเจาะน้ำบาดาล ต้องไม่ลึกเกินกว่าความลึกของบ่อน้ำบาดาลที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล เว้นแต่จะมีหลักฐานบ่งชี้ว่าความลึกดังกล่าวยังไม่ถึงชั้นน้ำ หรือมีชั้นน้ำที่ให้ปริมาณน้ำหรือคุณภาพน้ำที่ไม่เหมาะสมก็อาจให้เจาะลึกลงไปอีกได้ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(2) บ่อน้ำบาดาลที่เจาะในชั้นดิน กรวด หทราย หรือหินร่วน ต้องใส่ท่อกรงท่อกรองลึกไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของความลึกของหลุมเจาะตาม (1) เว้นแต่จะมีหลักฐานการตรวจวัดด้วยเครื่องหยั่งธรณี (well logger) บ่งชี้ว่าต้องใส่ท่อกรงท่อกรองลึกน้อยกว่าร้อยละ 90 ก็ให้ดำเนินการ แต่ทั้งนี้หากต้องใส่ท่อกรงท่อกรองลึกน้อยกว่า 70 ของความลึกของหลุมเจาะ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน

(3) บ่อน้ำบาดาลที่เจาะในชั้นหินแข็ง (Hard formation) ซึ่งมีคุณสมบัติทรงตัวอยู่ได้ ให้ใส่ท่อกรงท่อกรองได้ตามความลึกที่เหมาะสมโดยความเห็นชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล

(1) ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
(2) ต้องใช้น้ำบาดาลในกิจการที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลเท่านั้น
(3) ต้องใช้น้ำบาดาลในปริมาณไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล
(4) ต้องติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำตามแบบและหลักเกณฑ์ที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด โดยติดตั้งประจำบ่อน้ำบาดาลทุกบ่อ เว้นแต่คณะกรรมการน้ำบาดาลกำหนดเป็นอย่างอื่น

(5) ในกรณีที่ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำ ให้กรอกรายงานการใช้น้ำบาดาลตามแบบที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาลกำหนด (นบ./11) แล้วส่งรายงานดังกล่าวให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไปทุกเดือน ถึงแม้ว่าจะไม่มีการใช้น้ำบาดาลในเดือนนั้นก็ตาม

(6) เมื่อเครื่องวัดปริมาณน้ำชำรุดหรือทำงานไม่เที่ยงตรง ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ทันที และต้องซ่อมหรือเปลี่ยนเครื่องวัดปริมาณน้ำให้ใช้งานได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่แจ้งให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ทราบ

(7) ในกรณีที่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าเครื่องวัดปริมาณน้ำชำรุดหรือทำงานไม่เที่ยงตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลทราบแล้ว ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องซ่อมหรือเปลี่ยนเครื่องวัดปริมาณน้ำให้ใช้งานได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(8) เมื่อติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำใหม่หรือซ่อม หรือเปลี่ยนเครื่องวัดปริมาณน้ำแล้ว ต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องวัดปริมาณน้ำและการติดตั้ง พร้อมทั้งบันทึกตราประทับของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลติดไว้กับเครื่องวัดปริมาณน้ำนั้น

(9) ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ จะต้องแจ้งพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

(10) การใช้น้ำบาดาลของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 4 แห่ง พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 (บ่อน้ำบาดาลที่เป็นของ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหา น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคหรือเพื่อการเกษตรกรรม) ให้ทำความตกลงกับอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเกี่ยวกับปริมาณน้ำบาดาลที่จะนำมาใช้เป็นรายบ่อไป

(11) กรณีประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอต่ออนุญาตตามแบบ นบ.7 พร้อมด้วยใบอนุญาตหรือใบแทนแล้วแต่กรณี ก่อนที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุไม่น้อยกว่า 15 วัน และสามารถใช้น้ำบาดาลต่อไปได้ จนกว่าผู้ออกใบอนุญาตจะไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

(12) ในกรณีที่ผู้ออกใบอนุญาตไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขอโอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต

(13) กรณีไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือถูกถูกเพิกถอนใบอนุญาต และมีได้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวจัดการ รื้อ ถอด อุด หรือกลบหลุมบ่อหรือสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับกิจการน้ำบาดาล ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่

หากผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการ รื้อ ถอด อุด หรือกลบหลุมบ่อ ดังกล่าว พนักงาน น้ำบาดาลประจำท้องที่มีอำนาจจัดทำกิจการดังกล่าวแทน โดยผู้รับใบอนุญาต จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดทำกิจการนั้นทั้งสิ้น

(14) ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกกิจการที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือให้พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่เลิก กิจการ และให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุตั้งแต่วันที่เลิกกิจการ

(15) เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกกิจการแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวจัดการ รื้อ ถอด อุดหรือกลบหลุมบ่อ หรือสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับกิจการน้ำบาดาล ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่

ในกรณีที่มิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่มีอำนาจจัดทำกิจการดังกล่าวแทน โดยผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดทำกิจการนั้นทั้งสิ้น

(16) กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบการใช้น้ำบาดาล ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือตัวแทน อำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี

ขั้นตอนการรับคำขออนุญาตใช้น้ำบาดาล

กรณี เกิน อำนาจ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (บ่อขนาดตั้งแต่ 4 นิ้ว / ใช้น้ำเกินวันละ 10 ลบ.ม./วัน)

๑. องค์การบริหารส่วนตำบล รับคำขอ , ออกใบเสร็จรับเงินค่าคำขอ 10 บาท
๒. องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบเอกสารประกอบคำขอให้ครบถ้วน, ตรวจสอบสถานที่ขออนุญาตเจาะหรือใช้ แล้วแต่กรณี กรอกรายงานการตรวจสอบให้ครบถ้วน
๓. หากคำขอนั้น กรณี เกิน อำนาจการออกใบอนุญาต ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (บ่อขนาดตั้งแต่ 4 นิ้ว ใช้น้ำบาดาลเกิน 10 ลบ. ม. /วัน ขึ้นไป)

ให้ส่ง สำเนาคำขอพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง, ไฟล์รูปภาพสถานที่เจาะ หรือสภาพบ่อบาดาลที่ขอใช้. แผนที่ชี้ชัดเจน เพื่อนำเข้าที่ประชุมให้คณะอนุกรรมการกลั่นกรองคำขอรับใบอนุญาตพิจารณา ณ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ อาคารอำนวยการ ชั้น 2 ศูนย์ราชการ จังหวัดเชียงใหม่ ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50300 โทร 053-112725-6 ทุกเดือน

๔. คณะอนุกรรมการฯ พิจารณา อนุมัติ / ไม่อนุมัติออกใบอนุญาต ฝ่ายประกอบกิจการน้ำบาดาล สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ ทำหนังสือแจ้งผลการพิจารณา ให้องค์การบริหารส่วนตำบล ทราบ พร้อมให้ เรียกเก็บค่าใบอนุญาต 500 บาท

๕. องค์การบริหารส่วนตำบล ส่ง สำเนาใบเสร็จรับเงิน ค่าใบอนุญาต 500 บาท ให้ฝ่ายประกอบกิจการน้ำบาดาล สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อดำเนินการออกใบอนุญาต ณ วันที่ออกใบเสร็จรับเงิน แล้วส่งใบอนุญาตพร้อม คู่มือให้ทาง องค์การบริหารส่วนตำบล ต่อไป

กรณีไม่เกินอำนาจ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (บ่อขนาดไม่เกิน 4 นิ้ว ใช้น้ำไม่เกิน 10 ลบ. ม. /วัน)

๑. องค์การบริหารส่วนตำบล รับคำขอ , ออกใบเสร็จรับเงินค่าคำขอ 10 บาท
๒. องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบเอกสารประกอบคำขอให้ครบถ้วน, ตรวจสอบสถานที่ขออนุญาตเจาะหรือใช้ แล้วแต่กรณี กรอกรายงานการตรวจสอบให้ครบถ้วน
๓. เรียกเก็บค่าใบอนุญาต 500 บาท
๔. องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการออกใบอนุญาต
๕. องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งสำเนาใบอนุญาตให้ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ อาคารอำนวยการ ชั้น 2 ศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่ ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50300 โทร 053-112725-6 เพื่อนำส่งกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ต่อไป

ตัวอย่าง

แบบ นบ.๑

เลขรับที่.....
 วันที่.....
 (สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

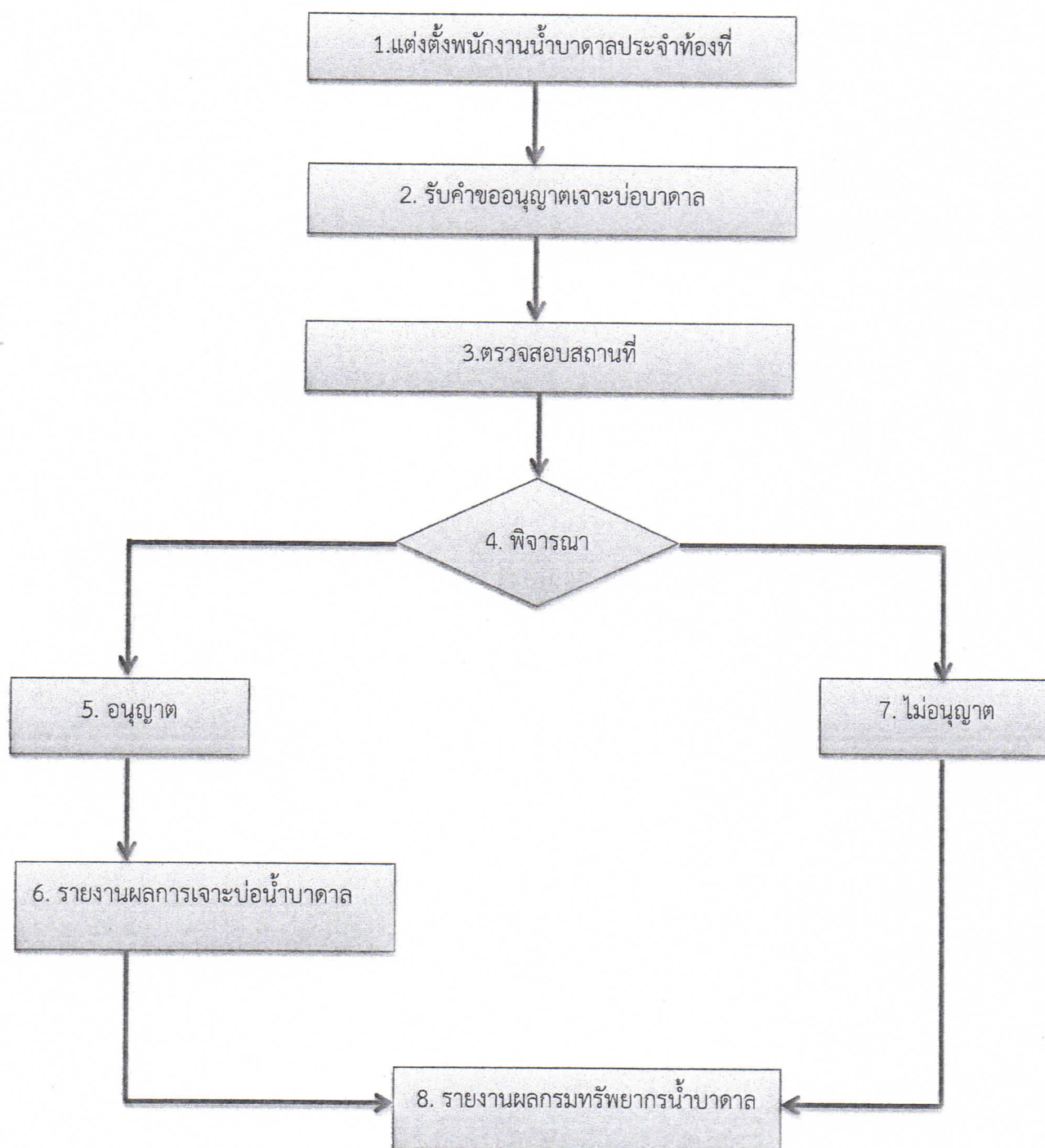
คำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล

เขียนที่.....
 วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....
 อยู่เลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 หมู่ที่..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... โทรศัพท์.....
 ขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลในนามของ.....
 (ในกรณีนี้บุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต)
 อยู่เลขที่..... ตรอก/ซอย.....
 ถนน..... หมู่ที่..... ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....
 ณ ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 หมู่ที่..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จอมทอง.....
 จังหวัด.....

โดยมีรายละเอียดดังนี้

- (๑) ขออนุญาตเจาะน้ำบาดาล จำนวน.....บ่อ เพื่อ
- ☐ ให้ได้น้ำบาดาลสำหรับ.....
- ☐ ระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล
- (๒) บริเวณพื้นที่ที่จะทำการเจาะน้ำบาดาลมีเนื้อที่ประมาณ.....ไร่.....งาน
-ตารางวา
- ☐ เป็นของข้าพเจ้า
- ☐ เป็นของ.....ซึ่งอนุญาตให้ข้าพเจ้าเจาะน้ำบาดาล
- (๓) ในบริเวณพื้นที่ที่จะทำการเจาะน้ำบาดาล
- ☐ มีบ่อน้ำบาดาลอยู่แล้ว จำนวน.....บ่อ
- ☐ กำลังมีการเจาะน้ำบาดาลอยู่ จำนวน.....บ่อ
- ตามใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลที่.....

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน การพิจารณาขออนุญาตเจาะน้ำบาดาลที่มี
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตอนบนสุดน้อยกว่า 4 นิ้ว (100 มิลลิเมตร)

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน การกิจการมอบอำนาจการขออนุญาตใช้น้ำบาดาลที่อนุญาต
ใช้ไม่เกินวันละ 10 ลูกบาศก์เมตร

